

Sempre que passem pel Congost de Camarasa la vista marxa cap a l'altiva Paret del Sostres o les agulles de l'altra banda del riu. Els cingles que hi ha arran de carretera sembla com si no existissin, poc atractius, amb la seva geologia fosca i un pèl tètrica, conviden poc o gens a l'escalada.

Malgrat aquesta primera impressió, amb la Via de la Marxa gaudim de valent d'una escalada amb regust 100% clàssic, que va enllaçant fissures i diedres de manera lògica fins guanyar encertadament aquest contrafort sobredimensionat que és el Sòcol del Montroig.

- Via: De la Marxa
- Zona: Montroig – El Sòcol
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 165 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Via pràcticament des-equipada
- Material: 14 cintes exprés, joc de friends fins al #3 de Camalot, joc de tascons i bagues
- Orientació: Sud-est
- Valoració: ***

Aproximació:

Un cop passat el poble de Camarasa direcció Tremp creuem el Segre i de seguida trobem una esplanada per estacionar; no ho fem en aquesta, continuem uns pocs metres i trobarem una segona, aquesta és la bona. Continuem a peu creuant la carretera i pujant amb certa intuïció fins a peu de via.

L1(6a)

Aquesta tirada ha estat oberta recentment i allarga la via cap abaix. Es tracta d'un llarg mantingut íntegrament en diedre, amb un bombo a mitja tirada que esdevé el pas clau. La reunió la fem aprofitant un arbre. 35 metres, 3 claus.

L2(V-)

Creuem la feixa i fem canvi de reunió (punts de roca visibles). Aquesta tirada és curta i ens serveix per anar a buscar el peu de l'evident diedre vermellós. 15 metres, neta.

L3(V+)

Llarg molt guapo, en que escalem el diedre roig que domina. L'escalada esdevé engrescadora, amb trams de diedre, xemeneia i placa segons convingui. La reunió la fem a una mena de collet en un clau i un pont de roca. 45 metres, 3 punts de roca.

L4(III)

Llarg de transició per anar al peu d'un diedre. 15 metres, neta.

L5(V)

Enfilem un petit diedre amb algun pas atlètic. Un cop superada la part més dreta continuem per una mena de canal bastant bruta fins a una nova feixa. Busquem la reunió, que és d'un clau i uns ponts de roca. 25 metres, un pont de roca.

L6(V)

De nou fem un canvi de reunió per anar a buscar el peu d'una, d'entrada, tètrica xemeneia (clau). A vegades les aparences enganyen i l'escalada és prou plàstica, ben enfora de la xemeneia fins que arribem al peu d'una fissura ampla, la cirereta del pastís: una quinzena de metres d'escalada vertical sobre bona ganda. 35 metres, 2 ponts de roca i un clau.

Descens:

Seguim un corriol cap al sud que al cap de poc marxa cap al nord. El seguim fins que pràcticament hem creuat una gran canal. Descendim per la banda esquerra d'aquesta (mirant a la carretera) fins que trobem una instal·lació de ràpel. Fem un ràpel de 60 metres que ens deixa al peu de l'esmentada canal i continuem per tarteres fins al vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Primer i tercer llargs sensacionals, pura delícia!
- Bones possibilitats d'auto-protecció.
- Bona roca en general.

S'ha de tenir en compte que donada l'orientació i la morfologia de la paret el tercer i el darrer llarg estan de seguida a l'ombra.